

INHOUD

AAN DE LEZER

7

KLEUREN

EERSTE VOORDRACHT

9

Kleurbeleven – De vier beeldkleuren

Dornach, 6 mei 1921

Om een inzicht te krijgen in het gebied van de kleuren is het noodzakelijk door te dringen tot het wezen van de kleuren zelf en dat te gaan beleven. Voorbeeld: groen in verhouding tot rood, perzikbloesem en blauw. De objectiviteit van de kleur: het groen van de plantenwereld als het dode beeld van het leven; de menselijke inkarnaatkleur als het levende beeld van de ziel; wit of het licht als het zielebeeld van de geest; zwart of de duisternis als het geestelijke beeld van de dood. Deze vier kleuren in een cirkel geplaatst laten een weg zien van de dood door het leven naar de gebieden van ziel en geest.

Kleuren met beeldkarakter en kleuren met glanskarakter

Dornach, 7 mei 1921

Beeldkarakter: wit, zwart, groen, perzikbloesem. Glanskarakter: geel, blauw en rood. Beeld- en glans-kleuren in het spectrum. De kleurencirkel. Geel als glans van de geest, blauw als glans van de ziel, rood als glans van het leven. Vergelijking van de beeldkleuren met de vaste beelden van de dierenriem, en van de glanskleuren met de beweeglijke planeten. De betekenis van deze kleurenleer voor de kunst. De 'gouden hemel' in de schilderkunst. Door de kleuren komt de mens los van de materie.

Kleur en materie. Schilderen vanuit de kleur

Dornach, 8 mei 1921

De belangrijke vraag: hoe verhoudt zich de kleur tot de materie? Samenhang van het groen van de plant met de maan en van de andere plantekleuren tot de zon. Het schilderen van mineraal, plant, dier en mens door het onderscheiden van glans, glansbeeld, beeldglans en beeld. Waarom werden er vroeger nog geen landschappen geschilderd? Schilderen vanuit de kleur. Het innerlijk vergeestelijken van de kleuren. De kleur vormt een onverbreekelijke eenheid met Ik en astraal lichaam. Kleurbeschouwing als voortzetting van het goetheanisme.